

Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κύπρου (π. Ανδρέας Γκατζέλης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 17 Νοεμβρίου, 2014

Ιστορία:

Η Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία της Κύπρου ιδρύθηκε επί Αγγλοκρατίας γύρω στο 1887. Την εποχή εκείνη Σκοτσέζοι γιατροί κι εκπαιδευτικοί ήρθαν για να συνδράμουν με τις γνώσεις τους στην κρατική ανασύσταση. Παράλληλα όμως διέδιδαν την θρησκεία τους προσηλυτίζοντας, τους απλοϊκούς και ταλαιπωρημένους από τις συνεχείς κατακτήσεις, Κυπρίους. *«Έτσι μέσα από το πέρασμα των χρόνων δημιουργήθηκαν στην Κύπρο οι πρώτες Ελληνικές Ευαγγελικές Εκκλησίες όπου σήμερα αποτελούνται από γηγενή πληθυσμό, είναι ανεξάρτητες, αυτοκέφαλες και αυτοσυντηρούμενες»*. Σήμερα σε κάθε πόλη του νησιού δραστηριοποιείται η «Μεταρρυθμισμένη (Πρεσβυτερική) Εκκλησία» με την ονομασία Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κύπρου.

Διδασκαλία:

Η Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία ανήκει στον χώρο του Προτεσταντισμού και κατά συνέπεια ακολουθεί τις πλανεμένες διδασκαλίες των Διαμαρτυρομένων. Τις πιο βασικές της διδασκαλίες θα αναφέρουμε συντόμως παρακάτω.

Περί της Αποκαλύψεως του Θεού:

Η κίνηση πιστεύει πως ο Θεός αποκαλύφθηκε στο παρελθόν και θα αποκαλυφθεί στο μέλλον. Γι' αυτό και απορρίπτει την Ιερά Παράδοση. Δέχεται ως μόνη πηγή Αποκαλύψεως του Προσώπου του Θεού την Αγία Γραφή. Πώς όμως ερμηνεύει την Αγία Γραφή χωρίς το ερμηνευτικό κλειδί της Ιεράς Παραδόσεως; Ασφαλώς εσφαλμένα και κατά το δοκούν, όπως ολόκληρος ο Προτεσταντικός κόσμος. Ο

καθηγητής της Δογματικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης γράφει σχετικά: **«Στην**

Ορθόδοξη Εκκλησία όμως η Αποκάλυψη του Θεού νοείται πρωταρχικά ως φανέρωση του

ίδιου του Θεού, ως θεοφάνεια, και βιούται ως χαρισματική εμπειρία της παρουσίας

Του. Τόσο η Αγία Γραφή, όσο και η Ιερά Παράδοση,

θεωρούνται από την Ορθόδοξη Εκκλησία ως ισόκυροι φορείς της Αποκαλύψεως του

Θεού. Η θεία Αποκάλυψη διατυπώνεται αυθεντικά εξίσου στην Αγία Γραφή και στην

Ιερά Παράδοση. Η Ιερά Παράδοση, ειδικότερα, θεωρείται στην Ορθοδοξία ως η

αδιάλειπτη ενέργεια του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία και ως ζωή της Εκκλησίας,

που μαρτυρείται πάντοτε από τους Πατέρες και από τους θεούμενους πιστούς.

Εύλογα λοιπόν η Ιερά Παράδοση κατανοείται συνδεδεμένη με τις συνεχείς θεοφάνειες. Με την έννοια αυτή η Αγία Γραφή αποτελεί μέρος μόνο της

Παραδόσεως

της Εκκλησίας».

Περί

της Σωτηρίας:

Η κίνηση αποδέχεται και κηρύττει το αιρετικό δόγμα του

Ανσέλμου Κατερμπουρίας περί της ικανοποίησεως της θείας δικαιοσύνης. Πιστεύει δηλαδή ότι ο Θεός προσβλήθηκε από την αμαρτία του Αδάμ και ότι ζητούσε εκδίκηση για να ικανοποιήσει την δικαιοσύνη Του. Αλλά έπρεπε να βρεθεί το κατάλληλο θύμα, που να είναι πολύ ανώτερο από έναν απλό άνθρωπο, για να ικανοποιηθεί ο θυμός και η προσβολή του Θεού. Αυτό το θύμα ήταν ο Υιός του Θεού που πέθανε πάνω στο σταυρό για να ευχαριστήσει τον Πατέρα Του, και να απαλλάξει τους ανθρώπους από την ενοχή της αμαρτίας. Εύκολα καταλαβαίνει κανείς πως αυτή η διδασκαλία δημιουργεί ενοχές αλλά και ενοχοποιό κουλτούρα και πολιτισμό με φρικτές για τον άνθρωπο συνέπειες, από τις οποίες συνέπειες εδώ και χρόνια προσπαθεί να απαλλαγεί η Δύση.

Η σωτηρία του ανθρώπου, ισχυρίζεται η Ελληνική Ευαγγελική

Εκκλησία, έχει πραγματοποιηθεί και το μόνο που χρειάζεται ο άνθρωπος είναι να πιστέψει ότι έχει σωθεί και να το ομολογήσει αποδεικνύοντας με τις πράξεις του την πίστη του. Συγκεκριμένα γράφει ότι «*πας*

όστις διά της χάριτος του Αγίου Πνεύματος μετανοεί και πιστεύει εις τον

Χριστόν, ομολογεί δε και εγκαταλείπει τας αμαρτίας αυτού και ταπεινώς

στηρίζεται επί του εξιλαστηρίου θανάτου του Χριστού, συγχωρείται δωρεάν,

δικαιούται παρά τω Θεώ και ενούται μετά του Χριστού, και ότι πάντες οι ούτω ηνωμένοι μετ' Αυτού είναι μέτοχοι της ζωής Αυτού». Κάθε ασκητική προσπάθεια αφομοίωσης της χάριτος απορρίπτεται και αντί για χαριτωμένη μεταμόρφωση της υπάρξεως, τονίζεται ανθρωποκεντρικά η συμμόρφωση του πιστού με συγκεκριμένες εντολές για να πειστεί και να πείσει ότι πιστεύει στον Χριστό κι ότι έχει σωθεί. Αυτή η στάση ζωής και κουραστική είναι και εγωιστική και σκληρή. Τα πάντα στηρίζονται στην ιδεοκαταληπτική αίσθηση ότι έχω σωθεί και **πρέπει** να το αποδείξω.

Περί Εκκλησίας:

Για την Εκκλησία η κίνηση ισχυρίζεται αορίστως ότι «*επί της γης υπάρχη ως ορατή και αγία*

αδελφότης, αποτελούμενη εκ των ομολογούντων πίστιν εις τον Ιησούν Χριστόν και υπακοήν εις Αυτόν» και αναγνωρίζει ως μέλος της Παγκόσμιας Εκκλησίας «*πάσαν επί μέρους Εκκλησίαν καθ' όλον τον*

κόσμον, η οποία ομολογεί την πίστιν ταύτην επί τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν και υπακοήν εις Αυτόν ως τον θείον Κύριον αυτής και Σωτήρα». Φυσικά αδιαφορεί για την ιστορική απόδειξη της Αποστολικής

Διαδοχής στην Εκκλησία, σύμφωνα με την οποία μόνο η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει αδιάκοπη συνέχεια πίστεως και ζωής από την εποχή των Αποστόλων μέχρι των ημερών

μας. Έτσι μόνο ο Ορθόδοξη Εκκλησία συνδέεται άμεσα και ουσιαστικά με την αρχέγονη Αποστολική Εκκλησία και είναι κατά αλήθειαν η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία.

Περί Μυστηρίων:

Η Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία απορρίπτει τα μυστήρια της Ορθοδόξου Εκκλησίας και αναγνωρίζει μόνο ως τελετές «*το Δείπνο του Κυρίου (Κοινωνία ή Θεία Ευχαριστία) και το Βάπτισμα*». Για

την τέλεση των γάμων έχει διορισμένους λειτουργούς. «*Οι τελετές κηδείας τελούνται στην εκκλησία ενώ η ταφή γίνεται στο Ευαγγελικό Κοιμητήριο στη Λάρνακα*».

Έτσι χωρίς μυστηριακή ζωή οι πιστοί της Ελληνικής Ευαγγελικής Εκκλησίας, αλλά και του Προτεσταντικού χώρου γενικότερα, αρκούνται

σε μια ηθικιστική ζωή με κύριο παράγοντα την θέληση του ανθρώπου. Ασφυκτιούν, κλεισμένοι σε ένα ανθρωποκεντρικό σύστημα σωτηρίας, όπου τα πάντα εξαρτώνται από την ανθρώπινη ευσέβεια και όπου ο Θεός αποδέχεται και επιβραβεύει αυτή την εργώδη και αμφίβολη προσπάθεια.

Η δια των Μυστηρίων μετάδοση της Αναστάσιμης χαράς είναι άγνωστη στους Ευαγγελικούς. Ο Κύριος μας διαβεβαιώνει ότι ήλθε όχι απλώς για να μας δωρίσει την ζωή αλλά πολύ περισσότερα, μια περίσσια ζωής. «ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν» (Ιωάν 10, 10). Μέτοχοι αυτής της ευλογίας γινόμαστε **ΜΟΝΟ** δια των Μυστηρίων. Τα Μυστήρια της Εκκλησίας, μας μεταμορφώνουν, έτσι ώστε να προγευόμαστε από τώρα, πραγματικά και όχι φανταστικά, την παραδεισένια ζωή, την αιωνιότητα.

Απόδειξη χειροπιαστή είναι η Άγιοι της Εκκλησίας μας, τα Ιερά Λείψανα τους, οι θαυματουργές εικόνες. Όλα αυτά βέβαια τα απορρίπτει η Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία. Προφανώς επειδή ούτε Αγίους έχει, ούτε ιερά λείψανα, ούτε θαυματουργές εικόνες. Έτσι το κήρυγμά της, όσο εντυπωσιακό κι αν είναι, περιορίζεται μόνο σε λόγια και υποσχέσεις για το μέλλον. Καμία απόδειξη για την ζώσα και συγκλονιστική παρουσία του Θεού. Καμία απόδειξη για την νίκη ενάντια στον θάνατο. Μόνο στην Ορθόδοξη Εκκλησία υπάρχουν χειροπιαστές αποδείξεις ότι ο θάνατος νικήθηκε όντως, αφού έχουμε αφθαρσία ακόμη και σωμάτων, και ότι η ζωή του Χριστού αφομοιώνεται και οικειοποιείται και γίνεται αληθινά ζωή του πιστού.

(Πηγή: περιοδικό "Παράκληση" της Μητροπόλεως Λεμεσού)